

НАПІАК А.

Poltava National Technical Yuri Kondratyuk University, Ukraine

FORMATION OF COMPETENCE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY PROFESSIONALS IN THE PROCESS OF WEBSITE DEVELOPMENT FOR CONDUCTING A REMOTE INTERNET CONFERENCE

The article analyzes and highlights the current problems of training specialists in information and communication technologies in universities. It is revealed that the development of a site for remote Internet conferencing is one of the many components that help to shape the system of professional competencies of future specialists in information and communication technologies.

An important place among the information technologies used by scientists in various industries, is occupied by Internet technologies. The Internet provides unlimited opportunities for every user, especially for scientific and teaching staff. For a scientist, the Internet today is a means of finding information and an opportunity to get acquainted with the publication of scientific articles in electronic professional journals, and to approve the results of research through participation in Internet conferences. In this regard, the problem of designing a site for remote Internet conferencing for IT professionals and its analysis is certainly relevant.

A number of higher education institutions use modern information technology to hold conferences using remote report technology. The purpose of the article is to develop a site for conducting a remote Internet conference in the process of training specialists in information and communication technologies. When developing the software, modern web technologies were selected and substantiated: Django framework; Python language for backend development; Javascript language for frontend development; nginx as a web server; React framework for frontend development and more. The developed web service fully meets all the requirements set at the stage of setting the task and is ready for operation.

Keywords: professional competences; automated information system; database; internet conferencing; site, web server

Стаття надійшла до редакції 22.08.2019 р.

УДК 378.04:33]:316.77

DOI: <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2019.24.194605>

ЯНА ГНАТЕНКО

ORCID ID 0000-0002-8807-7656

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ: НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ

У статті на засадах ідей і положень компетентнісного, культурологічного й системного наукових підходів визначено сутність, зміст та організаційно-педагогічні умови формування міжкультурної компетентності студентів-економістів під час навчання іноземних мов у закладах вищої освіти, проаналізовано загальні наукові позиції щодо специфіки такої компетентності, обставин її виникнення та можливостей формування і розвитку викладачами в студентів економічних спеціальностей. Базовим у структурі процесу формування міжкультурної компетентності майбутніх економістів виокремлено викладання іноземних мов, яке забезпечує фахівцям усвідомлення співвідношення і взаємозалежності між різними культурними й економічними ознаками комунікантів на засадах загальнолюдської культури, толерантності, діалогу.

Доведено, що культурологічно-компетентнісний підхід до вирішення проблеми містить широкі дидактичні та методичні можливості для забезпечення формування у майбутніх економістів готовності до професійної діяльності у світовому соціокультурному середовищі, яке постійно змінюється.

Ключові слова: майбутні економісти; професійна підготовка; міжкультурна компетентність; компетентнісно-культурологічний підхід

Постановка проблеми в загальному вигляді та вказівка на її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Тенденції розвитку сучасного світового суспільства, інтеграційні та глобалізаційні процеси, що зумовлюють збільшення міжкультурних контактів, які передбачають інтенсифікацію міжнародної взаємодії, призвели до переосмислення людьми сутності культурної та національної ідентичності, до потреби набуття особистістю відповідних знань та навичок в умовах полікультурності.

Нині професіоналізм представників різних суспільних галузей як у державному, так і в приватному секторах стає неможливим без володіння ними міжкультурною компетентністю; особливо це стосується фахівців економічних

спеціальностей, які мають організувати власну діяльність з метою ефективної реалізації поставлених цілей і завдань у професійній сфері, переважно – на міжнародному рівні.

Проблематика міжкультурної компетентності ще з часів початку вивчення аспекту міжкультурних комунікацій у 1950-х роках та формування його в наукову галузь була актуальною для усіх країн, що мали хоча б якісь контакти з представниками інших країн та часто не могли досягти порозуміння. Завдяки усвідомленню культурних відмінностей різних етнічних груп, що впливали на формування їх світобачення й устрій країн та подальшому дослідженню чинників, які зумовлювали ці відмінності, у науковому світі з'явилися теоретичні та практичні надбання щодо знань, умінь та навичок, якими має володіти особистість для досягнення успіху при взаємодії з представниками інших культур.

Аналіз найвагоміших публікацій, у яких започатковано розв'язання досліджуваної проблеми й на які спирається автор. У контексті проблеми розглянемо сутність найбільш загальних і значимих ідей, висловлених у публікаціях і дослідженнях. Головні загальні питання культурологічного підходу в освітньому процесі розглядаються в роботах В. Андрєєва, О. Бондаревської, А. Кирсанова, А. Ростовцева, В. Сластьоніна, Н. Щуркової та ін.; роль культурологічної підготовки як засобу формування професійного мислення, оволодіння повноцінними теоретичними знаннями і практичними вміннями аналізується в працях А. Арнольдова, Н. Багдасарян, Л. Буєвої, Л. Кравченко, С. Таняна, О. Шевнюк та ін. Значення культурологічних умінь у підвищенні комунікативної компетентності з'ясовується в працях І. Зимньої, А. Карпова, Т. Китайгородської, А. Мудріка. Спектрально особливої уваги заслуговують: дослідження О. Биконя «Навчання майбутніх економістів ділових умінь та писемних переговорів англійською мовою» (Биконя, 2006); з'ясування О. Данишенка сутності та особливостей формування міжкультурної компетентності (Данишенко, 2012); праці О. Коваленко та Л. Кузіної стосовно розвитку міжкультурної компетентності студентів-економістів засобами іноземної мови (Коваленко, 2015; Кузьміна, 2001); адаптація О. Садохіним ідей компетентнісного підходу при формуванні міжкультурної компетентності студентів у діалозі культур (Садохин, 2008; Садохин, 2007); праці зарубіжних авторів (Равен, 2002; Bennett Christine, 1990; Knapp, & Potthoff, 1990).

Вирішення досі не вирішених аспектів проблеми, яким присвячено цю статтю. Нині міжкультурну компетентність вважають інструментом досягнення успіху в міжнародній взаємодії та якісному виконанні своїх професійних обов'язків представниками різних галузей. Численні дослідження проблематики міжкультурної комунікації та міжкультурної компетентності за більш як 50 років дали значну базу наукових робіт, які дозволяють вибудовувати модель формування компетентності у міжкультурній взаємодії фахівців незалежно від сфери і особливостей їхньої діяльності.

Метою статті є визначення сутності й змісту міжкультурної компетентності майбутніх економістів для забезпечення високої якості процесу професійної підготовки у закладах вищої освіти.

Мета зумовлює вирішення **завдань**: проаналізувати загальні наукові позиції щодо формування міжкультурної компетентності; запропонувати засоби, які забезпечують формування міжкультурної компетентності студентів-економістів; з'ясувати необхідність реалізації відповідних методичних заходів щодо формування зазначеної компетентності; окреслити перспективи вирішення проблеми формування міжкультурної компетентності майбутніх фахівців економіки.

Виклад основного матеріалу з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Провідні педагоги сучасності визначають компетентність фахівця як систему знань, умінь особистісних якостей, адекватних структурі й змістові його діяльності (Неустроева, 2010, с. 13), зокрема, А. Корнілова підкреслює, що «компетентність – це знання, вміння, якості, досвід та цінності, необхідні людині в певній галузі діяльності» (Коваленко, 2015, с. 18).

Проблема міжкультурної компетентності на рівні міжнародної комунікації студентів економічних спеціальностей залишається актуальною як на теоретичному, так і практичному рівнях. Виходячи із зазначеного, культурологічний підхід можна тлумачити як методологічний і практико-орієнтований інструмент комплексного осмислення «функціонування соціокультурного досвіду» в діяльності фахівців, для яких гострими є комунікативний аспект професії.

На перетині ідей культурологічного та компетентнісного наукових підходів комунікація в міжкультурному контексті визначається як взаємодія індивідів, які є носіями різних культур, кожен із яких має свою мову, типи поведінки, ціннісні установки, звичаї і традиції. У цій взаємодії поведінка індивіда зумовлена його приналежністю до певної соціокультурної і мовної спільноти. Міжкультурна комунікація ґрунтується на процесі символічної взаємодії між індивідами і групами, культурні відмінності яких можна розпізнати; сприйняття і ставлення до цих розбіжностей впливають на вид, форму і результат спілкування (Биконя, 2006, с. 67-68).

Для нашого дослідження важливою є думка О. Садохіна про те, що головне місце в процесах глобалізації займає здатність адекватного освоєння фахівцями культурних цінностей інших народів, оскільки глибина і ефективність цієї взаємодії визначає взаємну зацікавленість партнерів економічних відносин один в одному, можливість задоволення ними своїх потреб та запитів, ступінь їх готовності брати участь не лише в ділових переговорах, а й у діалозі культур (Данишенко, 2012, с. 251). Тому не викликає заперечення, що для досягнення взаєморозуміння між представниками різних культур необхідна певна сукупність знань, умінь, досвіду, цінностей, спільних для всіх комунікантів, яка в теорії міжкультурної комунікації отримала назву «міжкультурної компетентності».

Англійські дослідники в структурі компетентності особистості виділяють три рівні:

- інтегративна компетентність – здатність до інтеграції знань і навичок та їх використання у практичній життєдіяльності;
- психологічна компетентність – розвинена система емоцій, покликана забезпечити адекватне сприйняття навколишнього світу і практичну поведінку людей;
- компетентність у конкретних сферах діяльності, що виражається в умінні працювати з людьми, долати невизначеність, реалізувати накреслені плани тощо (Мацумото, 2003, с. 130).

У вітчизняній науковій думці термін «компетентність» вживається в значеннях:

- сукупність знань, навичок і вмінь;
- «здатність особистості до здійснення будь якої діяльності, будь яких дій»;
- «рівень сформованості міжособистісного досвіду, тобто навченості взаємодії з оточенням, який потрібен індивідові, щоб у рамках своїх здібностей і соціального статусу успішно функціонувати в даному суспільстві»;
- «здатність до вибору і реалізації програм мовної поведінки у залежності від здатності людини орієнтуватися в різних обставині»;
- вміння оцінювати ситуації з урахуванням теми, завдань, комунікативних установок, що виникають в учасників до і під час бесіди» (Мацумото, 2003, с. 129).

Термін «міжкультурна компетентність» з'явився у др. пол. XX ст. для з'ясування особливостей міжкультурних комунікацій та оформлення їх в окрему наукову галузь. Коли після Другої світової війни США взяли на себе роль світового політичного та економічного лідера, розпочали впроваджувати низку програм для допомоги у відновленні країн, які постраждали внаслідок війни (План Маршала, наприклад, унормовував підтримку Франції, Англії, Італії та Німеччини); напрям на розвиток країн Латинської Америки, Африки та Азії передбачав надання широкої технічної допомоги (Новикова). Більшість пропонованих програм зазнали невдачі, було втрачено значні кошти. Науковці з'ясували: причина полягала в неврахуванні під час розробки проектів культурних особливостей країн, що зумовлювали специфіку їх політичної, економічної, технічної структури (Неустроева, 2010, с. 59-62).

Пізніше становлення міжкультурної комунікації як самостійного наукового напрямку супроводжувалось проведенням активних досліджень у цій сфері та виданням книг такими дослідниками, як Сміт (Smith, 1966), Ларі Самовар і Річард Портер (Larry Samovar and Richard Porter, 1972), Джон Кондон та Фаті Юсеф (John Condon and Fathi Yousef, 1975), Вільям Б. Гудикунст та Юнг Юн Кім (William B. Gudykunst and Young Kim, 1984, 1992, 1997) та ін. (Неустроева, 2010, с. 73-74). Уже з середини 1960-х років низка університетів США запровадили навчальні програми з міжкультурної комунікації; згодом почали отримувати наукові ступені вчені, котрі спеціалізувались у цій сфері. З 1977 року публікується «Міжнародний журнал з міжкультурних відносин», створюється Асоціація міжкультурної комунікації. Е. Роджерс та Т. Стейнфатт стверджують, що заявленою або замовчаною «метою більшості досліджень, навчань та викладання у сфері міжкультурної комунікації є підвищення міжкультурної компетентності індивідів» (Неустроева, 2010, с. 221).

На думку О. Садохіна, у сучасній західній антропології реалізація міжкультурної компетентності відбувається у двох аспектах як здатність:

1) сформувати в собі іншу культурну ідентичність, що передбачає знання мови, цінностей, норм, стандартів поведінки чужого комунікативного співтовариства; при такому підході засвоєння максимального обсягу інформації та адекватного знання іншої культури є основною метою процесу комунікації і це завдання може бути поставлене особистістю для досягнення акультурації, аж до повної відмови від рідної культурної приналежності;

2) досягати на засадах загальнолюдської культури успіху при контактах з представниками іншої культурної спільноти навіть при недостатньому знанні основних елементів культури своїх партнерів (саме з цим варіантом міжкультурної компетентності доводиться найчастіше зустрічатися в практиці спілкування) (Садохин, 2008; Садохин, 2007). Тому досить важливим є педагогічний зміст процесу формування фахівців, тобто на якому із зазначених аспектів базується професійна підготовка, а культурологічно-компетентніший підхід має істотне значення для визначенні шляхів і тенденцій розвитку міжкультурної компетентності майбутнього фахівця економіки.

У контексті освітньої практики цей підхід значно збагачує професійно-педагогічні функції сучасного фахівця, серед яких виділяють п'ять основних: пізнавальну, конструктивну, комунікативну, інформаційну, організаційну. Ураховуючи ці функції, на основі культурологічного підходу викладач має можливість формувати у студентів-економістів здатність вирішувати різні типи навчально-пізнавальних завдань; навчити розпізнавати і класифікувати різні явища й факти культури; виявляти й аналізувати істотні загальні та відмінні ознаки соціокультурних феноменів в інформації, що вивчається, у порівнянні зі своєю культурою; виділяти й описувати моральні та естетичні складники в об'єктах культури; здійснювати пошук соціокультурної інформації; виокремлювати соціокультурні проблеми (Коваленко, 2015).

Культурологічний аспект підходу забезпечує інтеграцію засвоєних знань через розкриття істотних зв'язків соціокультурних й економічних явищ і процесів, оволодіння способами та прийомами культурологічного пізнання, які забезпечують застосування професійних знань у життєвих ситуаціях.

У методичці викладання іноземних мов існує кілька варіантів культурологічного підходу; методисти застосовують такі варіанти підходу: лінгвокраїнознавчий; комунікативно-етнографічний; соціокультурний (Корнілова, 2005, с. 108). Культурологічно-педагогічний підхід при вирішенні завдань розвивального характеру є тим специфічним дидактичним засобом, що забезпечує формування у майбутніх економістів готовності до широкого пошукової діяльності в соціокультурному середовищі, яке динамічно розвивається.

З метою реалізації обраного варіанту підходу до змісту навчальної дисципліни може бути додатково включеним:

- набір навчальних текстів, культурно-мовних зразків, спеціальних тем та іншого мовного матеріалу, що забезпечують передумови культурно-мовної діяльності у сфері ділового спілкування;
- комплекс завдань, спрямованих на розвиток мовних і загальних навчальних умінь, що підтримує певний рівень практичного володіння елементами культурно-мовної діяльності в іншомовному середовищі;
- перелік модельованих ситуацій ділового спілкування як засіб підвищення загальнокультурного рівня й рівня професійної та міжкультурної компетентності студентів економічних спеціальностей (Коваленко, 2015; Неустроева, 2010).

Методологічними принципами, якими викладачі керуються у процесі роботи, є: принцип дидактичної культуровідповідності (принцип культуровідповідності Ф. Дистервега); діалогу культур і цивілізацій; домінування

інтерактивних методів навчання; методично обґрунтованої дослідницької роботи; проблемних культурознавчих завдань (Мацумото, 2003; Корнілова, 2005).

Висновки з дослідження та перспективи подальшої розробки теми. Отже, міжкультурна компетентність як базовий компонент загальної культури особистості майбутнього фахівця економіки має ознаки системності: структурність, ієрархічність, керованість, цілісність тощо; процес формування міжкультурної компетентності відповідає всім ознакам педагогічної системи: педагогічна мета, мотиваційна потреба у розвитку студента як суб'єкта цілісної педагогічної системи, бачення викладача у першу чергу як носія кращих зразків такої компетентності й відповідної кваліфікації.

Оскільки сучасним завданням, що стоїть перед вітчизняною вищою школою, є формування міжкультурної компетентності для підвищення професійного рівня майбутнього фахівця економіки, першоосновою в реалізації культурологічного підходу визначаємо саме діяльність викладача, що здійснює навчання іноземних мов, адже він практично розв'язує ті завдання полікультурного виховання, які передбачають урахування культурних і виховних інтересів різних національних та етнічних груп, адаптацію майбутнього фахівця до економічних цінностей у ситуації існування різнорідних культур, налаштованість на взаємодію між людьми з різними традиціями, зорієнтованість на діалог культур. Місія викладача – сприяти студентам оволодіти тим культурологічним мінімумом, що необхідний для вдосконалення ґрунтовних знань ефективного фахівця впродовж життя. Розробка означених напрямів становить перспективи подальших досліджень.

Список використаних джерел

- Биконя, О. (2006). *Навчання майбутніх економістів ділових усних та писемних переговорів англійською мовою*. (Дис. канд. пед. наук). Київ.
- Данишенко, О. С. (2012). Сутність та особливості формування міжкультурної компетентності. *Економіка та держава*, 12, 141-144.
- Жебровського, Б., Ващенко, Л. (Ред.). (2000). *Професійна етика вчителя: час і вимоги*: матеріали круглого столу. Київ: РВЦ КПДЮ.
- Коваленко, О. (2015). Культурологічний підхід при формуванні міжкультурної компетентності в процесі вивчення іноземних мов студентами-економістами. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*, 15, 1, 170-172.
- Корнілова, А. (2005). Ключові кваліфікації компетентності особистості у вищих навчальних закладах Німеччини. *Шлях освіти*, 3, 18-22.
- Кузьміна, Л. (2001). Современные культуроведческие подходы к обучению иностранным языкам. *Вестник ВГУ. Серия: Лингвистика и межкультурная коммуникация*, 2, 108-117.
- Мацумото, Дэвид. (2003). *Психология и культура*. 12-е изд. Взято с http://krotov.info/lib_sec/13_m/maz/umoto_0.htm.
- Неустроева, Г. (2010). Роль професійного спрямування під час викладання іноземної мови в ВНЗ. *Наука и технологии: шаг в будущее – 2010: материалы науч.-прак. конф.* Взято з http://конференция.com.ua/files/image/scientific_conference_24/zbornik_nauchnih_dokladov_24_5.pdf.
- Новикова, О. С. *Межкультурная компетентность в глобализирующемся мире*. Взято с <http://www.bazaluk.com/conference/193/comments.html/>.
- Равен, Дж. (2002). *Компетентность в современном обществе: выявление, развитие и реализация*. Москва: Когито Центр.
- Садохин, А. П. (2008). Компетентностный подход в диалоге культур: сущность и базовые показатели. *Межкультурный и межрелигиозный диалог в целях устойчивого развития*: материалы междунар. конф. (С. 251-255). Москва: Изд-во РАГС.
- Садохин, А. П. (2007). Межкультурная компетентность: понятие, структура, пути формирования. *Социальные коммуникации*, X, 1. Взято с <http://www.twirpx.com/file/678095/>.
- Bennett Christine, I. (1990). *Comprehensive multicultural education: theory and practice*. Boston: Allyn and Bacon.
- Byram, M., & Zarate, G. (1991). *Investigating Cultural Studies in Foreign Language Teaching*. Clevedon, Philadelphia.
- Everett, M., & Rogers Thomas, M. (1999). *Steinfatt. Intercultural Communication*. Waveland Press, Inc. Prospect Heights, Illinois.
- Knapp, K., & Potthoff, A. (1990). Interkulturelle Kommunikation. *Zeitschrift fur Fremdsprachenforschung*, 1, 83.

References

- Bennett Christine, I. (1990). *Comprehensive multicultural education: theory and practice*. Boston: Allyn and Bacon.
- Bykonja, O. (2006). *Navchannia maibutnikh ekonomistiv dilovykh usnykh ta pysemnykh perehovoriv anhliiskoiu movoiu [Training future economists in business oral and written negotiations in English]*. (PhD diss.). Kyiv [in Ukrainian].
- Byram, M., Zarate, G. (1991). *Investigating Cultural Studies in Foreign Language Teaching*. Clevedon, Philadelphia.

- Danyshenko, O. S. (2012). Sutnist ta osoblyvosti formuvannia mizhkulturnoi kompetentnosti [The essence and features of the formation of intercultural competence]. *Ekonomika ta derzhava [Economy and the state]*, 12, 141-144 [in Ukrainian].
- Everet, M. & Rogers, Thomas, M. (1999). Steinfatt. Intercultural Communication.
- Kovalenko, O. (2015). Kulturolohichniy pidkhid pry formuvanni mizhkulturnoi kompetentnosti v protsesi vyvchennia inozemnykh mov studentamy-ekonomistamy [Cultural Approach to Formation of Intercultural Competence in the Study of Foreign Languages by Economics Students]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya: Filolohiia [Scientific Bulletin of the International Humanities University. Series: Philology]*, 15, 1, 170-172 [in Ukrainian].
- Kornilova, A. (2005). Kliuchovi kvalifikatsii kompetentnosti osobystosti u vyshchyykh navchalnykh zakladakh Nimechchyny [Key qualifications of personality competence in German higher education institutions]. *Shliakh osvity [The path of education]*, 3, 18-22 [in Ukrainian].
- Knapp, K., & Potthoff, A. (1990). Interkulturelle Kommunikation. *Zeitschrift fur Fremdsprachenforschung*, 1, 83.
- Kuz'mina, L. (2001). Sovremennye kul'turovedcheskie podhody k obucheniju inostrannym jazykam [Contemporary Cultural Studies Approaches to Learning Foreign Languages]. *Vestnik VGU. Seriya: Lingvistika i mezhkul'turnaja kommunikacija [Bulletin of the Voronezh State University. Series: Linguistics and Intercultural Communication]*, 2, 108-117 [in Russian].
- Macumoto, Djevid. (2003). *Psihologija i kul'tura [Psychology and culture]*. 12-e izd. Retrieved from http://krotov.info/lib_sec/13_m/maz/umoto_0.htm [in Russian].
- Neustroieva, H. (2010). Rol profesiinoho spriamuvannia pid chas vykladannia inozemnoi movy v VNZ [The role of professional orientation in foreign language teaching at universities]. *Nauka i tehnologii: shag v budushhe – 2010 [Science and Technology: Step into the Future - 2010]*; materialy nauk.-prak. konf. Retrieved from http://konferencya.com.ua/files/image/scientific_conference_24/zbornik_nauchnih_dokladov_24_5.pdf [in Ukrainian].
- Novikova, O. S. *Mezhkul'turnaja kompetentnost' v globalizirujushhemsja mire [Intercultural competence in a globalizing world]*. Retrieved from <http://www.bazaluk.com/conference/193/comments.htm/> [in Russian].
- Raven, Dzh. (2002). *Kompetentnost' v sovremennom obshchestve: vyjavlenie, razvitie i realizacija [Competence in modern society: identification, development and realization]*. Moskva: Kogito Centr [in Russian].
- Sadoin, A. P. (2008). Kompetentnostnyj podhod v dialoge kul'tur: sushhnost' i bazovye pokazateli [Competence approach in dialogue of cultures: essence and basic indicators]. *Mezhkul'turnyj i mezhreligioznyj dialog v celjah ustojchivogo razvitija [Intercultural and interreligious dialogue for sustainable development]*; materialy mezhdunar. konf. (pp. 251-255). Moskva: Izd-vo RAGS [in Russian].
- Sadoin, A. P. (2007). Mezhkul'turnaja kompetentnost': ponjatie, struktura, puti formirovanija [Intercultural competence: concept, structure, ways of formation]. *Social'nye kommunikacii [Social communication]*, X, 1. Retrieved from <http://www.twirpx.com/file/678095/> [in Russian].
- Zhebrovskoho, B., & Vashchenko, L. (Eds.). (2000). *Profesiina etyka vchytelia: chas i vymohy [Professional ethics of the teacher: time and requirements]*; materialy kruhloho stolu. Kyiv: RVTs KPDIu [in Ukrainian].

GNATENKO Y.

Poltava V. G. Korolenko national pedagogical University, Ukraine

INTERCULTURAL COMPETENCE OF FUTURE ECONOMISTS: A SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL ASPECT

In the article on the basis of ideas and provisions of competent, cultural and systematic scientific approaches the essence, content and organizational and pedagogical conditions of forming of intercultural competence of students-economists during the teaching of foreign languages in higher education institutions are analyzed, the general scientific positions of its competence are analyzed, specificities of its specificity are analyzed. emergence and possibilities of formation and development of teachers in students of economic specialties.

The basic structure of the process of forming the intercultural competence of future economists is the teaching of foreign languages, which provides professionals with an awareness of the relationship and interdependence between different cultural and economic characteristics of communicators on the basis of human culture, tolerance, dialogue.

It is proved that the culturally-competent approach to solving the problem contains broad didactic and methodological possibilities for ensuring the formation of future economists' readiness for professional activity in the dynamically changing world socio-cultural environment. First of all in the implementation of the cultural approach we determine the activity of the teacher, who teaches foreign languages, because he practically solves those problems of multicultural education, which involve taking into account the cultural and educational interests of different national and ethnic groups, the adaptation of the future specialist in economic values cultures, a willingness to interact with people with different traditions, a focus on cultural dialogue.

Keywords: *future economists; vocational training; intercultural competence; competence-cultural approach*